

Universitätsbibliothek Wuppertal

Ivstiniani Avgvsti Historia

Procopius <Caesariensis>

Lugduni, 1594

Oratio quarta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-147](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-147)

tuit. Hæc igitur sic habent. Vrbem etiam quandam Thraces habitant mari finitam in litore Euxini ponti, Anchialum nomine, vbi non procul ab vrbe, aquæ natura calidae scaturiunt, incolis imparata balnea præstantes. Hunc locum, olim muro non munitum neglexerant prisci reges, quamuis vicinala loca barbara gens habitaret, frequentabant locum ipsum ægroti, cum periculo alleuamen inquietentes. Iustinianus igitur nunc muro vallauit, effectique, ut citra periculum infirmis remedium contingat. Hæc igitur munimenta à Iustiniano rege constructa sunt, in oriente, in Armenia, in Tzanica regione, & circa pontum Euxinum. Nunc hinc nobis eundum est ad ædificia, quæ in Europa exterruit.

ORATIO QVARTA.

a Liber
III.

Slis pelagus sulcit, qui ad gubernandam naviculam instructus non est, perniciosa rem esse puto, magnorum discriminum impense plenam. idem dixero, si quis Iustiniani Regis ædificia, sordidissima oratione emetiri velit. Animi enim magnitudine hic rex alia (^b vt ita dicā) omnia, & quæ ad ædificia non minus, multo præstiora perfecit, ^{b prope dī-} ^{xerim.} quām vt oratione explicari queant. In Europa, curans ministerium applicare necessitatis postulatio- ni, opera absolvit, quæ narratu facilia non sunt, aut etiam prompta ad conscribendum. Vrgebat enim necessitas in confinio Istri fluminis, & deinceps propter adhabitantes huic loco barbaros. Nā vicina est gens Hunnorum, Gothorum, Taurorū, Scytharum, ^c Sclabenorum, & eorum qui cum Sauro- matis in plausiris degentibus bella gerunt, & si quod aliud beluinum genus hominum est, hic morari & sedes figere consuetum. His iam incessanter bella mouentib. occurrere cogitanti Iustiniano

^c Sclauino-
rum.

regi necessarium erat, innumera propugnacula iacere, militum inenarrabiles custodias constitueret, & alia, quæ cuncte hostibus forent impedimento ad promouenda dominia. Cæterum quod de historia restat, prosequemur. Operis enim inchoati, quo cuncti modo ad finem peruenire magis conuenieret, quam relicto imperfecto retrosum ire. Constituentes itaque huius regis ædificia, quæ in Europa construxit enumerare: pauca quædam huius regionis præfari dignum duximus. E mari, quod Adriaticum dicitur, influxus quidam ab alio mari decurrens, Epirum ingreditur, fermè terram diuidens, Ionium sinum efficit, in dextra Epirotas & illius regionis gentes, in sinistra Calabros habens, supra quos e regione maris desfluit Ister fluuius. Hic multa ædificia relatu dignissima Iustinianus rex construxit. Totam enim Europam obuallans, barbaris, qui Istri fluuij acolæ iam erant, inaccessam reddidit. Sed à patria regis mihi ordiundum esse arbitror. Hanc enim solam decet extolliri, diuulgari, venerari, quæ talem regem enutriuit, talem Romanis præstítit; cuius opera verbis enarrare, & litteris commendare impossibile est. Apud Dardanos Europæ, qui iam post Epidamniorum terminos habitant, locus est Tautesium nomine. Hinc Iustinianus rex orbis reparator oriundus erat. Hunc locum muro circundans quadrangula figura, singulis angulis turrim imposuit, effectique, ut & esset, & vocaretur Quadraterrita. Iuxta hunc locum urbem nobilissimam condidit, quam Iustinianam Latina voce appellavit, atque hoc modo nutrificationis officium altrici patriæ rependit. Fabricauit etiam canales aquarum, ut urbs aquis abudaret, & multa alia narrata digna. Non est facile enumerare deo consecrata templa, verbis comprehendere a principiū habitacula, ingentes porticus, nitida

^{a magistris}
quium.

nitida foras fontes vias balnea loca vbi res venum
 exponuntur. Ma^gna plane vrbs est, & totius regio-
 nis metropolis Illyricorum, archiepiscopum sorti-
 tajalis vrbibus ipsi, tanquam magnitudine præstā-
 ti, cedentibus. Quo sit, vt etiam honorem regi re-
 pendat. Ut enim ipsa vrbis rege ^a se iactat.
 quam alumno, ita e diverso rex ^b locum illum in ^b honoris sibi
 vrbem euehere curauit. Et tantum de hac re di-
 xisse sat erit, nam omnia diligentia subtilitate perse-
 qui impossibile est. Nam si ad regis præstantiam
 vrbis quoque acceſſerit, necesse est omnem oratio-
 nem deficere, & ipsam re inferiorem fieri. Erat o-
 lim apud Dardanos vrbis, Vlpiana nomine. huius
 murum deiectum (erat enim totus inutilis) in præ-
 sentem nitorem permurauit, appellavitque vrbem
 Iustinianam secundam. Prope quam & aliam quan-
 dam vrbem, quæ prius non erat, condidit; & Iu-
 stinopolim vocauit, auunculo cognominem. Sar-
 dicæ quoque & Naisypoleos, præterea Garinæ &
 Pantaliæ muros, qui vetustate dirupti erant, in
 securitatem reparauit, & hostibus inexpugnabiles
 effecit, & inter has oppidula à fundamentis resti-
 tuuit, firmissimum etiam propugnaculum horum, &
 totius Europæ, Istrum fluum facturus, & validis
 densis que munimentis fluminis ripas cingit, passim
 per ripas dispositis militum præsidii, ne barbari a-
 gris custode parentibus semper insidiarentur, ne ^c trebris
 homines cuiusuis ætatis captivos abducerent, &
 vniuersam suppellecilem atque pecuniam præda-
 rentur. Erat hic quædam antiqua vrbis abundans a-
 quis, nomen à natura loci adepta. Euroea enim ab ^d palus dif-
 origine dicebatur. Ab hac non procul ^d mare dif-
 fusum insulam in medio tenet, colle insignem. Huc ^e tum Cris-
 Euroæ incolis traductis rex infirmissimam vr-
 bem erectam muro sepit. Post totam Epirum, Æ-
 tolos, Acarnanas, & nunc Crisœus sinus, nūc Isth-
 caps. ^f & sic dein-

mos, nunc Corinthus, nunc denique alia Græcia loca, huius regis prouidentiam liquido testantur, quapropter nemo contenderit, ^a per omnem etatem fuisse quempiam ex omnibus hominibus Iustiniano rege magis prouidum, & accuratiorem, cui difficile non fuit, mare montibus allsum, circumfusum, vnda effervens, & arena fluidum, iactis fundementis frenare & firmare; atque iis, quæ vel maximè inter se dissident, applicare & connectere, ut artificio hominum conueniant, & cedant cogentibus. Hic etiam rex saltus & lucos copulauit, ada-

<sup>a ab omni
etate.</sup>

<sup>b Alius sen
sus in Gre-
ciis.</sup>

^{c horrea.}

peautque montibus mare. ^b Atque vniuersam Græciam munimentis obseptam reliquit, sedata subditorum diligentia. Arces etiam multas intra muros extruxit, consulens humanæ fortunæ, cui nihil satis firmum & constans, nihil inexpugnabile est; vt si muros quoquaque modo aut tempore capi contingeret, in arcibus præsidia seruarentur. Vbiique res frumentarias, & aquarum referuacula in cuto dispositi, ordinavitque milites custodes. Sic per Græciam Iustinianus arces & propugnaacula firmavit. In Heraclea hæc facta sunt. Ex Illyricis in Græciam eunti occurruunt duo montes plurimum distantes, sed tandem inter se quam propinquissime conuenientes, angustum reddentes interstitum locum. fons per medium fertur, æstiuis horis aquam placidam, & potui non incommodam effundens ex montibus istac assurgentibus, in breuem deinde rivulum contractus. sed postquam pluit, torrentem exundans altum vehementer, & satis immanem, ex scopulis & saltibus ingentem fluxum congregat. Ex utraque parte angusti loci duo erant olim munimenta, hinc Heraclea vrbs, cuius sufficienter minimus, inde Myropolum non parua intercapidine distans. Ambo munimenta ruinæ proxima Iustinianus rex reparauit, & validissimo muro angustū locum

locum circundans, barbaris transitum præclusit. Omnes Græciae vrbes, quæ Thermopylis includuntur, ut in tuto essent, effecit, renouatis omnibus muris. Concederant enim multo ante in Corintho, ex vehemeti terræ motu, Athenis, Platæis, & in Bœotia terminis, vetustate corrupti. Nihil autem expugnabile, nihil incustoditum reliquit. Postquam ipse Iustinianus saluti subditorum inuigilans animaduertit, barbaros mali aliquid esse machinaturos, Græciam passim muris & mœnibus vallauit, ut iam necessarium foret hostibus, singulas vrbes separatione obsidere. Atque hæc effecit, quoniam expectatio minimum producta, miseriam non patitur, & semper prorogata auxilium non petit, sed instantem fortunam propter tarditatem & dilationem abiicit. In Peloponeſo etiam, vbi resciuifset omnes vrbes muris carere, ne multum temporis atteretur in singulis curandis restituendisque, vniuersum mare securum reddidit, erectis arcibus, & constitutis praesidiis. Atque hæc sic processerunt. Vrbs quædam erat Theſſaliam Diocletianopolis nomine, ab barbaris aoccupata, & longo tempore ab habitatoribus deserta, vicinum habens stagnum, & insulam in medio stagni aquis circumfusam. Quapropter hic rex ^{a euerſa} vrbis explorato loco, quoniam facile penetrari poterat, firmissimam vrbem in insula edificauit, dimisso (vt par erat) priori nomine. In Echinæo, Thebis, Pharsalo, & aliis vrbibus maritimis omnibus propugnacula renouata aptè confirmauit. Sed quoniam in Thessalam peruenimus, sermo in Pelium montem & Peneum fluuium perget. Ex Pelio monte Peneus placido lapsu defertur, mox suo allapsu vrbem Larissam decorans. Nam Phthia hic amplius non est, defluit autem hic fluuius admodum leniter in mare, finitam regionem feracem reddens omnigenorum fructuum

& potabilibus aquis abundantem. Quos planè fructus qui illic habitant, vendere non possunt, formidantes subinde barbarorum incursus & molestias. Nusquam enim hæc loca munimentum habēr, quose se incolæ conferentes seruentur, sed Larissam & Saream, collapsis iam mœnibus, muris fermè spoliatas esse contigit. Rex igitur Iustinianus ambas vrbes muris ob eingens, regionem illam in legitima & natiua felicitate conseruauit. Inde non procul montes assurgunt prærupti, altissimis arboribus abundantes, & Tauris peruij. In hac terra Lapitharū aduersus Centauros flagrauit pugna, quemadmodum fabulæ nobis asseuerant, temerè persuadétes, fuisse scilicet priscis temporibus genus hominum extraneum, & ex animalium natura quadam perpetram mixtum. Reliquerunt fabule testimonium vestuta tempora in appellatione. Nam structæ in móribus arcis locus Centauropolis in hanc usque ætatem vocatur, cuius murum dirutum Iustinianus rex instaurauit & obfirmauit. Multas præterea arces in Thessalia renouauit, quarum nomina non multò post à me prescribentur. Sed nunc ad Euboia insulam eundum est, quoniā Athenis & Marathoni propinquissima est. ^a Euboia in mari obiecta est Græciæ, videtur autem olim abrupta esse. Quandoquidem prius una erat terra, quæ post freto est diuulsa, maris vndoso fluxu hic circa Chalcidem urbem, continentem perrumpente, & quod à terra defectum est, in insulam redigente, fretum Euripus dicitur. Euboia igitur huiusmodi existens insula, una etiam trabe sinui maris superposita, terræ & continenti iungitur, quā incolæ, quoties libitum sit, im ^b terra conponentes, ^b Epirotæ videntur esse, pedibus in oppositentibus habita terram progrediētes, quā rufus deponentes, bitatores. nauibus traiiciunt, insulam iam facti. Itaque vnius ligni & trabis impositu & depositione seu ablatio-

ne, pedites sunt aut nautæ. Hanc Euboiam Iustini-
nianus rex penitus inexpugnabilem & invictam red-
didit. Non procul à Thessalonica fluuius decurrit
Rechius nomine, qui bonam planam terram & fru-
giferam circumiens, in vicinum mare exonerat, & le-
ni defluxu placidam & potabilem aquam effundit.

Hic plana terra, & multa profert odoramenta, & pa-
a frequentes
ludē pabulosam; hac quidē parte felix, sed barbaro- agrorum
rū incursu misera, est enim facilis accessu, quo circa cultura, pa-
Iustinianus rex in litore maris, qua Rechius exone-
rat, validissimam arcem extruxit, quam Artemisium
appellanuit. Et hæc quidem haec tenus. Quo autem
modo ripas Istri fluminis si mauerit, nunc exponā.
Romani olim imperatores, ut barbaris ultra flumina
habitantibus transitum præcluderent, vniuersam
ripam huius fluminis propugnaculis vallarunt, pro-
pugnaculis inquam non ea quidem ratione extru-
ctis, ut ab irruentibus expugnari nequirent, & fo-
rent inaccessa; sed ut ripa fluminis virorum custo-
dia non vacaret, quod tuum satis erat ad deterren-
dos barbaros, ut cauerent ab incursu in Romanos.

Posteriori saeculo Attila cum ingenti exercitu in-
gressus, nullo fermè labore propugnacula euertit,
qua deinde eversa Iustinianus rex reparavit, non
quidem qualia prius erant; sed validissima, hic præ-
fertim ubique restituit, amittente iam securitatem
Romanorum imperio. Quæ quomodo facta sint,
exponam. Oritur in Celtarum, qui nunc Galli vo-
cantur, confinio Ister fluuius; circumfluit autem
multas regiones ut plurimum desertas, alicubi bar-
baros accolas habens, beluinis moribus, & nulla so-
cietas aliis hominibus deuinctos. Postubi Daciam
attigerit, hic iā disternare videtur barbaros, sini-
strā partē occupantes, à Romanoru[m] terra ad dextrā
sita. Vrbem igitur in hac parte litoris Iustinianus b. maximi
adisificauit firmissimo muro cinctā, b[ea]spectatu plane sanè momen-
ti.

dignam eam reddidit. Aliam item nouam arcem erexit, impense munitam, ab hac vrbe octo maximis auxiliis lignis distantem. Ante quam vrbs antiqua erat exhibuit. Viminacium quam rex reparatam penitus nouam esse ostendit. In opposito ligno, alias multas arcem ab ultimis fundamentis aedificauit, & deinceps oppidulum antiquo nomine Zanes, a quo non longe abest arx, cui Pontes nomen. Hic fluuius effluens, & modicum litoris spacium euagarus, mox in suum alueum reuertitur, facit id non shape natura, sed hominum industria coactus, propter quod iam locus ille eius ille Pontus appellatur. Cur autem huc deducentes coactum Istrum, Danubium vocent, dicam. Pons sit apellatus, & Romanorum imperator Traianus ferocia & strenuus, quasi indigne ferens regnum sibi cessisse finitum, & Istro fluuiio terminari atque concludi, fluminis ripas ponte diligenter iunxit, ut iam penetrare posset, & amplius ipsi impedimento non foret, in barbaros ultra fluuien habitantes progredienti. Quomodo pontem hunc extruxit, mihi planè curæ non fit, & expendat autem Apollodorus Damascus totius operis præcipuus artifex, nullam tamen utilitatem inde senserunt Romani, sed pontem Ister exundans postea, & tempus intercurrentis querterunt. Erexit autem Traianus ex utrilibet fluminis ripa, arcem, hanc quidem Theodoram nomine, illam verò in Dacia ex opposita regione, Pontem, operi cognominè gnomem. Sed quoniam fluuium naues pertransire non poterant, propter rudera & fundamenta pontis hic posita, cogunt fluuium alia traducere cursum, & rursus transitum suum deflectere, ut iam navigari queat. Ambas arcem corrupti contigit, colapsas vetustate temporum & barbarorum incursum. Iustinianus rex Pontem, arcem in dextra fluminis parte collocatam, inexpugnabili aedificio renouatam, Illyriis securum propugnaculum constituit:

tuit alteram verò in opposita parte sitam, cui Theodoræ nomen erat, tanquam barbaris illic habitantibus incumbentem, nequaquam curandam esse putauit. Alias quoque arces post Pontem extructas renouauit, & alia plurima, quæ sermone complecti impossibile. Igitur Illyricorum arces iuxta fluuium Istrum sic habent. Ad Thraciam nunc eundum est, enumerata dæque sunt arces hic in ripis à Iustiniano rege exædificatae. Prinam igitur hinc ad Mysos progrediamur, quos bellaces Poetæ vocant, Illyrii conterminos. Post locum, quem Burgum appellant, Securiscam arcem Iustinianus renouauit.^a <sup>a Viterius
& Quinto-
demi fatis-
centia refe-
xit.</sup>

Insuper Quintorum arcem fundauit, post quam Trismacarias propugnaculum; e cuius regione in opposito continenti Constantinus quondam Romanorum rex arcem non contemnendam construxit, Daphnen nomine, non inutile fore arbitratus, si hac via vtrilibet fluuius custodiretur. Hanc arcem procedente tempore à barbaris funditus euer sam, Iustinianus ex fundamentis reparauit. Sunt in ripa Istri tria propugnacula, in quibus ea, quæ collapsa erant, non indiligerter correxit. Sic ergo apud Mysos in ripa Istri & locis vicinis arces sunt dispositæ. Ad Scythas tandem progrediar. Hic prima arx Sancto Cyrillo cognominis est, in qua quæ corrue rant, Iustinianus non seguisiter restituit. Deinde propugnaculum ex fundamento construens, loca illa tuta reddidit Sclavenorum incursu acque insidiis. Est etiam hic Ibeda vrbs, cuius propugnaculi magnâ parté collapsam reparauit, & nullo quasi labore validissimâ effecit, extructa noua arce, Ægistum appellata. Quæcunque igitur apud Dardanos, Epirotas, Macedonas, & Illyricas gætes, præterea in

Græcia, & iuxta Istrum fluviū ædificia constru-
xerit, iam à me explicatum est, restat ut in Thraciā
progrediamur, iacto optimo sermonis fundamento
à locis Byzantio finitimiſ. Hęc enim vrbis non fo-
lūm potentia, sed etiam ſitu & natura cæteris locis
Thraciæ præstat, veluti in Europæ arcem quādam
exurgens, & terminos illius maris, quod Europam
ab Asia diſpēſcit, ^{a obſtruens.} Vniverſas vrbis ſtru-
cturas, & quicquid templorum ſive intra, ſive extra
maros Constantinopoleos expoliuerit, anté decla-
raui; iam quæ ſequuntur, dicturus adgredior. Arx

<sup>b Strongy-
luna.</sup>

eft in suburbio, quem ^b Strogylon ſeu rotundam à
figura & compositionis diſpoſitione vocant. Hinc
via, quæ in Regium procurrit, admodum in aqua-
bilis & ſalebroſa eft, & decadentibus forte pluviis,
lutoſa efficitur, & proſus inuia illac tranſeuntibus.
Hanc vafis lapidibus ſubstratum Iuſtinianus rex,
peruiam & omnino viatori facilem reddidit. Lon-
gitudo huius viæ, ad Regium uſque protenditur,
latitudo tantum pater, ut citra compressionē,
binos currus inuicem occurrentes excipiat. Lapi-
des admodum asperi ſunt, & in ridiculam figuram
defixi, ut non ſe contingere, non ſubtili artificio ſe
mutuo integere, ſed coghati atque concreti eſſe
videantur. Et hęc quidem huiuscemodi ſunt. Sta-
gnum Regio vicinum eft, in quod fluij ex ſupernis
locis defluentes exonerant, in mare uſque diſſu-
ſum, adeo ut vno litore cum mari copuleretur, quan-
quam in angusto admodum loco, vnde & Myrme-
cis ſeu forniciæ nomen accepit. Hic olim traeſtus
mare cum ſtagno (ut dictum eft) copulans, ligneo
ponce permeabatur non ſine maximo diſcrimine,
ſiquando (ut fit) ligna compitruiffent. At Iuſtinian-
us pontem ſaxis concinna deieſtis in forniciem
erexit, & rem profecto magnam, tranſiue ſeſilicet
ſine vilo periculo compendiosum conſtituit. Supra
Regium,

Regium vrbs est Athyras nomine, cuius cùm incolas vehementissima siti oppressos inuenitset, penuria dissoluit, structo illic aquarum receptaculo, renouatisque muris iā fatiscentibus. Ultra Athyram locus quidam est, quem indigetes Episcopea vocant; quem postquam Iustinianus rex animaduertit hostium incursibus expositum, quippe qui nullo propugnaculo munius esset, arcem hic ædificauit mænibus & turribus cinctam; non quo consueuit, sed hoc modo eminebat quædā ex vallo structura a principio angusta, & sensim in amplam latitudinem desinens, turribus munita. per hanc fieri non poterat, vt hostes muro appropriarent, quandoquidem intra vallum existentes inter medias turrem, faciliter à mænibus propelluntur, & à custodibus iungulantur. Hic etiam portas non consueto more inter cæterā opera collocauit, sed ex obliquo, in angusto scilicet loco prominenti ante murū, vt sic ab hostibus non cernerentur, sed laterent a tergo. Hic conatum Regis adiuuit Theodorus & olim Silentia res, vir admodum sagax & prudēs. Talis itaque arx hic extorta. Prisqua hinc ^b ad alia progrediamur, dignum fore duximus, vt pauca præfaremur. Mare, quod ex Oceano & Hispania profluens, Europam a sinistris habet, ad Thraciam vñque procurrunt; deinde ad orientem deflectens, scinditur; inde orientalē plagā, hinc paulatim incurvatum, Euxinū frumentum efficit, atque Byzantiū deproperans, perinde ac a repagulo quodam repulsum, decurrit ad eam urbem partem, quæ auroræ subest, & iam in multo vñstiorem curvaturam retortum, portus angustia concluditur, & Isthmum (vt par est) ex iis, quæ partim supra, partim infra Thraciam sunt, relinquuntur; non quod in duos effluxus hic partiatur mare, quæ admetam admirabilis in aliis Isthmis fixi consuevit: sed quod admundum in modo reflectatur, & v-

^a dignitate,
silentarius,
vir, &c.

^b ad Longos

muros, pro-

grediamur.

^c & par-

tim tendit

ad orientem a-

lem plaga,

partim fa-

ctum paula-

tim ocli-

guinis, Pon-

te, qui Eu-

xinus, dici-

tur, efficit,

& Byzan-

tium acce-

dens, velut

ad metam

quamdam

inficit se

ad eam ur-

bis, &c.

trilibet obcingat cùm alias Thraciæ partes, tum
Byzantij suburbana loca. Ædificant autem hic ho-
mines, & domos construunt, non ad necessita-
suburbana, tem, sed ad iniuriam & delicias termino carentes,
non ad ne-
cessitatem,
sed ad ins-
tentiam.
a ornant

& ad id genus alia, quæ cuncte diuiciarum affluen-
tia hominibus obueniens parit. Collocant hic in-
gentem suppellectilem, & creberrima exercitia ha-
bent. Cùm igitur inopinati hostes per Romano-
rum terram discurrere cœperint, damnum patitur
hic locus non conferendum cum aliis regioni-
bus, quandoquidem malis irremediabilibus hanc
terram opprimenti contingit. Quod Anastasius
Rex impedire conatus summo studio, longos mu-

biliaribus

corigo.

d presidia-
rius.

e seorsum
ad securita-
te m.

f horū er-
go murorū
manitionem
celerrime
perfecit, &
quum alia
fatiscentia,
(scut aiebā
modo) cum
urbis Me-
sembría cor-
rupta mæ-
nia refecit.

mines, & domos construunt, non ad necessita-
suburbana, tem, sed ad iniuriam & delicias termino carentes,
& ad id genus alia, quæ cuncte diuiciarum affluen-
tia hominibus obueniens parit. Collocant hic in-
gentem suppellectilem, & creberrima exercitia ha-
bent. Cùm igitur inopinati hostes per Romano-
rum terram discurrere cœperint, damnum patitur
hic locus non conferendum cum aliis regioni-
bus, quandoquidem malis irremediabilibus hanc
terram opprimenti contingit. Quod Anastasius
Rex impedire conatus summo studio, longos mu-

gnis à Byzantio distanti, & ambo maris litora iti-
nere duorum dierū inter se diuisa coniunxit, sic
que arbitratus est, quæ intra muri septa continebā-
tur, omnia in cuto fore. At structura illa maiorū in-
comoditatum fomentū erat, neque enim fieri po-
tuīt, tantam molem, aut turō perfici, aut perfectam
diligenter custodiri. Postquam enim partem quan-
dam longorum murorum hostes expugnauerint,
tum subiugatis custodibus, in alios inopinati pro-
ruebant, & mala operabantur non facilia enarra-
tu. Cæterum Iustinianus rex iis, quæ confracta e-
rant reparatis, & quæ dubia erant ac infirma, vali-
dissimē communis, propter custodes has structu-
ras, prioribus adhibuit. Exitus viarum, qui ex sin-
gulis turribus in vicina loca procurrebant, obstru-
xit omnes, uno duntaxat relicto accessū, quem o-
portune munientes custodes, etiam intra vallum
existentes hostes contemnebant: quoniam singulæ
turees custodibus sufficiebant: cùm ad securita-
tem, tū ad mansiones, quæ cuncte iam erant muris
finitima, tuta esse procurauit, & alia quoque loca
(que inadmodum nuper à me dictum est) ad me-
ridiem

ridiem urbis sita renouauit cum iis, quæ cuncte intra vallum collapsa erant. Isthæc igitur a Iustiniano rege peracta sunt apud longos muros. Heraclia urbs, quæ ^a & Paralia, & à vicinis Perinthus dicitur, (cui olim primas Europæ tulerunt, nunc autem post Constantinopolim secundas sedes præbent) sitibunda & nimia olim siccitate premebatur: non

^a & maritæ
ma, & vicæ
na ipsi ipsa
Perinthus
scilicet,

quod proximus locus aquis careret, aut huius rei negligentes fuissent iij, qui olim urbem condiderunt, quoniam Europa fontibus affuit, & vetustis hominibus curæ fuit aquarum rios per canales deducere: sed quod tempus consueto more urbi canales abstulit, aut vetustate ^b collapsis ædificiis invidens, aut in perniciem & interitū perducens, eò quod Heracleotæ harum refū curam nō habuissent sicque brevi tēpore Heraclia ab incolis deserta est, Hoc ipsum iam effecit tēpus, & quæ cuncte illic regio munere atque adeo spectatu digna erant labefactauit. Iustinianus rex non obiter, sed quemadmodum imprimis regem decuit, conspectā urbem, potui commodis & pellucidis aquis irrigauit, & omnibus reparatis, non est passus urbem à regiis dignitatibus & ornamentiis depriuari. Ab Heraclia, vius diei itinere abest locus maritimus Rædestus à splendore nomine, nauibus per Helleponum traiiciendi salve oportunus. Quippe qui aptum portum habeat operis in mari exercendis idoneum, siue merces suas naute subducere, & naues leniter exonerare velint; siue rursum nullo quasi labore naues onerare ac deducere. Cæterum hic locus barbaris expositus erat, illac, si sic fors tulisset, décurrentibus & grafsantibus: eò quod neq; arte obuallatus, neq; natura munitus aurdiffficilis accessu esset. Quapropter mercatoribus ob metū periculi suspectus, a paucis colebatur. Iustinianus rex locū nō modo tutum redidit, sed & omnes vicinos seruauit, erecto scilicet

^c Idem &
eius loci pto
lato per
quam pella
bili diutur
nitate tem
poris acci
derat.

Rædesto in urbem & muro potenter, & magnitudine insigniter ampliati, quo iam barbaris irruentibus, vicini omnes commodè suffugientes una cum suis rebus seruantur. Quæ a Justiniano rege in Rædesto actæ sunt sic habent. Sed quæ in Chersoneso

*a Chersonesu
fus in star
muri finiti
ma sibi
Thracia to
ti est.*

b finum.

c exiguis.

elaborata sunt nunc dicam. *a Chersonesu Thraciae* hic omnibus patet, procurrit enim in mare, & quasi priori loco continua sit, iam in Asiam videntur protendit, litus eius iuxta urbem Eleuentem prominens, mare in duas partes dirimit, quarum altera, vehementi impetu a continente diuulta, & profluenti freto cedens, *b* pontum efficit, quem Nigrum vocant; reliqua vero pene insula sit, idoneum ab eo quod factum est, nomen tenens. *Chersonesu enim* (*vt par est*) dicitur, breui Isthmo impedita, ne sit omnino insula. Hic antiqui homines negligenter satis & citra ostium curam, construebant propugnaculum scalis expugnabile: quandoquidem arbitrantes se hortum quæpiam sepiibus obcirculos, exile prorsus & parupper exurgens construxerant. Iuxta mare vero ex utraque parte Isthmi, *c* breuibus quibusdam neque satis idoneis munimentis fabricatis, locum inter undas & propugnaculum obstruxerant, non ut iliac insidiatores propulsarent, sed ad ingressum magis pronocarent. Sic iam prorsus despicibile, & iis qui rem tetare volebant, opus facile captu moliti erat. Nam hostes Thraciae regionem percurrentes, perinde atque periculum facturi, huc quoque per litus ingredi tentarunt, & territis custodibus propugnaculum transfilierunt nullo plane labore, tanquam ludo quopiam se exilarantes. Pro salute igitur subditorum multa excogitans Justinianus, haec effecit. Primum, vetusti & eius quidem exilis muri vestigiis relicti, alterum in ipso loco erexit propugnaculum abunde latum & altum, ac desuper in mœni bus testudinem construxit in modum porticus, cuius

ius fastigio integebantur, qui ex propugnaculo præliabantur. Qui sub testudine propugnant, illis qui muros quatunt, prælium duplicant. Sed & fossæ extra propugnaculum existenti, continua opera suffosse, ingentem quandam vastitatem latitudinis & profunditatis imposuit. Hæc autem sic muniuit & tuta reddidit. Iis nihilominus, qui intus habitat, munimenta ædificauit, vt in tuto essent, qui Chersonesum colunt, tametsi longius quam par est, abest sent ab longis muris. Vrbem enim Aphrodisiadem validissimo vallo cinctum, olim muro carentem. Cyberim urbem solo fermè æquatam, rursus muro circumdata, habitabilem effecit. Vbi & balnea, & hospitia construxit, ac quæcumque ad splendorem & ornamentum urbis pertinent. Sed & Calupolim firmissimo muro sepsit, quam prior ætas muro cingere neglexit, longis muris confusa. Vbi iam & a cœnas, & cellas vinarias construxit. Est quædā contra Abydum urbs antiqua, Sestus nomine, non tu-
 to satis loco olim condita, quippe cui vastus quidā
 & præruptus collis impendet. Hic iam arcem inac-
 cessam construxit, & expugnatu, si quis conetur, nō
 facilem. Non procul à Sesto Elæus est. Hic petra à
 mari prærupta in cœlum assurgit, & summum ver-
 ticem in muri naturam attollit, vbi Iustinianus ar-
 cem locauit difficultem aditu & irruentibus penitus
 inuiam, b fundavit eriam arcem in Enthesco ab alte-
 ra parte longi muri valido munimento firmatam. Vndique igitur Chersonesi incolas rutos ipse red-
 didit. Post Chersonesum urbs habitatur à condito-
 re appellata. Hic Æneas fuit (vt ferunt) Anchise filius, huius murus facile capi ac superari poterat. Et-
 enim humili erat, & aditu facto, mari vicinus, ab
 vndis aliquo modo pulsabatur. Sed Iustinianus rex
 murum in altum euexit, vt iā non solum non capi,
 sed ne tentari quidem possit, c & subductis impedi-
 pe.

a horrea.

b Itidem in
Thesco ca-
stellum stru-
xit.c nec adire
cum copiis.
Vt que adeo
Æcum ob-
structa pro
sus inexpu-
gnabilem
reddidit. Et
ita quidem
urbis securi-
tati consul-
tum fuit.
Regio vero
barbarorū
incursioni-
bus exposita
marcit, quo
nam Rhodo

mētis, ac vndique obstructis lacunis inexpugnabile
prosus constituit, vt vrbs in tuto sit posita, facile au
tem erat barbaris per regionem discurrere ac gra
fari, quoniam Rodopē raras ex antiquo munitiones
habebat. Erat autem pagus quidam Bellurus nomi
ne, diutiarum potentia & hominum multitudine
vrbi æqualis; quia tamen muro obseptus non fuit,
prædatoribus barbaris crebro patebat. Hunc rex i
pse in vrбem erexit, & circundedit muro structu
ram se dignam relinquens. Alias quoque vrbes in
Rodopē sitas temporis malignitate dirutas, omni
diligentia & studio instaurauit. Ita hæc igitur hoc
loco elaborauit. Anastasiopolis hic sita, quamquam
murus cingebatur, maritima tamen existens, litus
habebat hac parte custodibus non munitū, quo fa
ctum, vt se penumero naues hic videlicet applican
tes barbari, Hūni interciperent. Iustinianus rex mu
ro vniuersam partē mari finitimam circundans, tam
naues, quam insulanos in tuto seruauit. Est in Ro
dope antiqua vrbs Toperus nominé, præcipitem
colliculum sibi impendentem habens, per quem nō
multo antē a barbaris Schauenis iam capta erat. Iu
stinianus murum in tantam altitudinem euexit,
vt hoc iam collico esset superior, quo prius infe
rior erat; turres autem singulas in firmas arcēs ex
poliuit. Hæc igitur à Iustiniano rege hic peracta
sunt, quæcumque verò monumenta exstruxerit per
aliam Thraciam, & quā nunc vocant a Æmimontos,
ego declarabo. Imprimis b Philippoleos & Berœæ,
præterea Adrianopoli & Plutinopoli dirutos mu
ros, & fastigentes structuras diligenter reparauit, &
innumeras arcēs per totam Thraciam fundauit,
per quas effecit, vt ipsa regio iam depopulationes
non formidet. Præterea carces & præsidia, quorum
meminisse possum, hæc sunt. In Europa Ludicæ,
Elææ; In Rodope Cænurgia, Caseera, Theodoro
polis;

a Hammon
tanam,

b Philippo
polis.

c castella,
quorum.

polis: ^a In Thraſo, Sudanelanæ, Mandepa, Tharsan-dala, Denizus, Toparum, Dalasarba, Bre, Cucasbiri, Cusculis. In Thracia, Bospara, Besy parum, Capitūria, Beripara, Iſgipera, Ozarba, Borriarus, Tamon-bari, Scelenas, Carasyra, Pinzum, Tuleus, Arxen, Castrozarba, Zositerpum, Bertisum, Dengium, Ca-cisus, Cursazura, ^b Potamu, Castellan, Eisdicæa, Mercatatus ^c capitalium, Taurorum, Bolaodypara, ^d fluminis. Scitaces, Bepara, Plysenum, & alia, quæ numero ^e Cephalao rum. comprehenduntur.

^a castellum
^b Thrasis,

^b castellum
fluminis.

^c Cephalao
rum.

* ORATIO QVINTA.

* Liber V.

QVAE in tota Europa Iustinianus rex con-struxit, quoad fieri potuit, in priori oratione explicata sunt. nunc ad ea nobis progrediendum est, quæ adhuc ex Asia restant. Vrbes, & mu-nitiones, ac cætera ædificia, quæcunque per orientis regionem erexit à Medicis promonto-riis usque ad urbem Palmyram, apud Phœni-ces Libani accolias sitam, me iam prius expo-suisse arbitror. nunc quidnam egerit & aliam A-^d reliquæ siam & Lybiā, aut extrnuendis propugnaculis, aut complanandis itineribus, quæ permeatu e-rant difficilia, & periculorum affatim plena, & partim propter procumbentes montes præcipitia, partim accedentes viatores strangulantia flumi-ne vicino; aut urbium defectibus curādis, dicturus aggredior, hinc sumpto exordio. Ante Ephesum lo-cus quidam est, non argillosus aut frugum ferax, sed torus durus & asper. Hic indigenæ olin Ioanni Apostolo templum erexerunt: Ioanni inquam A-postolo, qui Theologi cognomentum accepit, quo-niam de deo scribendo [seipsum superat, &] melius altiusque narravit, quam vel natura hominis ferat. Hoc templū, exile planè & angustū, & diurnitate temporis collapsum, ad solum usque Iustinianus